

Վստմաշուք նախագահներ,
Վեհափառ Հայրապետներ,
Պատուարժան պետական այրեր ու տիկնայք,
Մեծյարգոյ ղեկավարներ հայկական կուսակցութիւններու եւ միութիւններու,
Սիրելի բարեկամներ.

Հայ Օգնութեան Միութեան 27 երկիրներու մէջ գործող միաւորներու եւ ակտիւ
քան 15 հազար անդամներու անունով կ'ողջունեմ այս համաժողովը եւ անոր
բոլոր մասնակիցները: Յատուկ շնորհակալութիւն Սփիւռքի նախարարութեան եւ
նախարարին՝ այս նախաձեռնութեան համար: Այս առիթով կը վերոյիշեմ 1998
Մայիսին ՀՕՄ-ի կողմէ կազմակերպուած **«Հայաստանը եւ Սփիւռքը 21-րդ
դարու սեմին»** գիտաժողովը, որ նախաքայլը հանդիսացաւ յաջորդ տարի
գումարուած Հայաստան-Սփիւռք առաջին խորհրդաժողովին: Այս մէկը կը նշեմ
արձանագրելու համար այն կարեւորութիւնը, որ ՀՕՄ-ը կ'ընծայէ Հայաստանի եւ
Սփիւռքի միջեւ գործակցութեան, որուն մէջ կը կայանայ մեր աշխարհասփիւռ
ժողովուրդի եւ ամբողջական հայրենիքի դիմագրաւած դժուարութիւններէն
շատերու լուծման բանալին:

Եթէ մի քանի տասնամեակ առաջ հայրենիք-սփիւռք գործակցութիւնը ցնորք էր՝
խորհրդային կարգերուն պատճառով, Հայաստանի Հանրապետութեան երկրորդ
անկախութենէն անմիջապէս ետք՝ զգացական ու բնագոյային պահանջքի մը
վերածուեցաւ անիկա, որ պարտէր անցնիլ փոխադարձ ճանաչողութեան եւ
ուսումնասիրութիւններու հանգրուանէն: Սակայն այսօր, Հայաստանի

Յանրապետութեան անկախութեան քսանամեակի նախօրեակին, այդ գործակցութիւնը պարտի դառնալ լրջօրէն մտածուած ու հեռահաս նպատակներով ծրագիր, որ իր տեղը գրաւէ Յայաստանի Ազգային Անվտանգութեան պետական հայեցակարգին մէջ:

Անժխտելի իրականութիւն է, որ Սփիւռքի մէջ ապրող հայութեան մեծամասնութիւնը Յայաստանին կը մօտենայ զգացականօրէն: Անժխտելի իրականութիւն է նաեւ, որ Յայաստանի պետական օղակներն ու ժողովրդային զանգուածները տակաւին սփիւռքի ամբողջական ճանաչողութիւն ձեռք չեն բերած: Այս բոլորին արդիւնքն է Յայաստան-Սփիւռք ռազմավարական գործակցութեան լայնածիր ծրագրի բացակայութիւնը այսօր: Բարեբախտաբար, այդօրինակ ծրագրի առանձին մասեր յաջողութեամբ կը գործեն արդէն, սակայն իրարմէ անջատ ու անկախ:

Մեր ակնկալութիւնն է, որ այսօրինակ հանդիպումները, բոլորի՛ մասնակցութեամբ, հայկական պետութիւններ, սփիւռքեան եւ հայրենի կազմակերպութիւններ ու կառոյցներ, շարունակական սակայն գործնապաշտ քննարկումներով, առանց ուշացումի հիմքերը հաստատեն Յայաստան-Սփիւռք գործակցութեան այնպիսի հայեցակարգի, որուն մէջ իրենց տեղը, դերն ու պարտաւորութիւնը գտնեն ամէն մէկ հայ եւ իւրաքանչիւր հայկական կազմակերպութիւն, աշխարհի ո՛ր անկիւնն ալ գտնուին անոնք, առանց որեւէ տեսակի սահմանափակումի: Գործակցութիւն՝ որ թե՛ բարոյական, թե՛ նիւթական տեսակետէ գործնապէս նպաստէ Յայաստանի եւ Լեռնային Ղարաբաղի

Հանրապետութիւններու բարգաւաճման ու զարգացման, Ջաւախքի հայութեան մարդկային ու ազգային իրաւունքներու պահպանման ու անոր համար կեանքի արժանավայել պայմաններու ապահովման, Արեւմտահայաստանի մէջ թաքուն հայութեան ինքնագիտակցութեան բարձրացման եւ աշխարհատարած սփիւռքահայութեան մօտ հայապահպանման ճիգերու յաւելեալ արդիւնաւորման:

ՀՕՄ-ը իր Հարիւրամեակը նշեց անցնող տարի: Կնոջական հայկական հնագոյն մեր կազմակերպութիւնը 101 տարեկան է արդէն: Այդ տարիներէն մենք կրցած ենք քաղել փորձառութիւն, մնալով միշտ կայտառ ու աշխոյժ: Ծնունդ առած ենք արտերկրի մէջ եւ մեր ամբողջ եութեամբ ծառայած ամբողջ հայութեան: Այսօր կը պատրաստուինք մեր Համահայկական 70-րդ Պատգամաւորական Ժողովին ուր ներկայ պիտի ըլլան թէ՛ Սփիւռքահայ համայնքներու, թէ՛ հայրենի տարածքներու ներկայացուցիչները: Այնտեղ հպարտութեամբ պիտի գեկուցենք, որ անցնող երեք տարիներուն ՀՕՄ-ը աւելի քան տաս միլիոն տոլարի ներդրում ունեցած է հայ կեանքին մէջ կրթական, առողջապահական, ինամատարական, ընկերային, մշակութային եւ երիտասարդական մարզերէն ներս, «ժողովուրդէս, ժողովուրդիս» նշանաբանով: Այս համաժողովէն կը փափաքինք դուրս գալ Հայաստան-Սփիւռք գործակցութեան ռազմավարական հայեցակարգի ուրուագծով մը, որ տանինք մեր այդ նոյն ժողովին, ու անոր հետ համադրենք յառաջիկայ եռամեակին աշխարհասփիւռ մեր միաւորներու սփիւռքահայութեան, Հայաստանի, Արցախի թէ Ջաւախքի մէջ մեր կատարելիք ներդրումը:

Չայաստանը շրջափակուած երկիր է եւ այդ շրջափակման վտանգը տամոկլետան սուրի նման կախուած պիտի մնայ մեր հայրենիքի գլխուն: Այդ շրջափակումը դասական ձեւերով կարելի չէ կտրել. հայկական սփիւռքն է այդ շրջափակումը քանդելու միջոցը:

Իսկ սփիւռքը առանց Չայաստանի, յատկապէս 21-րդ դարու պայմաններուն մէջ, գոյատեւման խնդիր ունի, որ չի կրնար լուծել առանց հայրենիքին:

Մեր ժողովուրդի երկու թելերու ծրագրուած ու ամբողջական գործակցութեան մէջ է մեր գոյատեւման բանալին: ԶՕՄ-ը պատրաստ է, ինչպէս միշտ, իր ամբողջական պատասխանատուութիւնը ստանձնելու այս մարզէն ներս եւս:

Յաջողութիւն մեր բոլորի՛ աշխատանքներուն: